

A Negyvenedik Vers Rejtett Története – Tizenötös szám

A második jaj — második rész

Jeff Pippenger

2026-06-11

White testvér több alkalommal rámutat arra, hogy Ézsaiásnak az a szakasza, amelyet Jézus a názáreti zsinagógában felolvasott, nemcsak az Ő munkáját hirdette meg, hanem a mi munkánkat is előképezte. E felkent munka tökéletes beteljesedését azok viszik véghez, akik a száznegyvennégyezer zászlaját alkotják.

Az Úr Istennek Lelke van énrajtam; azért, mert felkent engem az Úr, hogy örömmüzenetet hirdessek a szelídeknek; elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és a börtön megnyílását a megkötözötteknek; hogy hirdessek az Úr kedves esztendejét és Istenünk bosszúállásának napját; hogy megvigasztaljak minden gyászolót; hogy rendeljek Sion gyászolóinak, adjak nekik ékességet hamu helyett, örömmnek olaját gyász helyett, dicsőség palástját a csüggedt lélek helyett; hogy igazság fájának neveztessenek, az Úr plántálásának, hogy Ő megdicsőíttessék. És megépítik a régi romokat, helyreállítják a hajdani pusztulásokat, és megújítják az elpusztult városokat, sok nemzedék pusztaságait. És idegenek állnak elő, és legeltetik nyájaitokat, a jövevények fiai lesznek szántóitok és szőlőművelőitek. Ti pedig az Úr papjainak neveztetek, Istenünk szolgáinak mondanak titeket; a népek gazdagságát eszitek, és azok dicsőségével dicsekedtek. Szégyenetekért kettős részt nyertek, és gyalázatuk helyett örvendeznek osztályrészüknek; azért földjükön kétszeres örökséget bírnak, örökkévaló örömük lesz nekik. Ézsaiás 61:1–7.

Az előző cikkben elkezdtük azonosítani az „órát, hónapot, napot és esztendőt”, amelyek a háromszázkilencvenegy évből és tizenöt napból álló időprófeciát alkották. Az idő többé nincs, ezért a négy időmegjelölést jelképesen kell alkalmazni az utolsó napokban, amikor az első és a második jaj prófétai jellemzői megismétlődnek a harmadik jajban. Az „esztendő” „az ÚR kedves esztendeje”, és egyúttal „Istenünk bosszúállásának napja” is.

„A nap” „a veszedelem napja”, a megfizetés és a bosszúállás napja, amint azt Mózes előadta.

Enyém a bosszúállás és a megtorlás; lábuk megcsúszik a maga idején; mert közel van romlásuk napja, és sietnek a rájuk következő dolgok. 5Mózes 32:35.

Ézsaiásnál ez a „kedves esztendő” és a „bosszúállás napja”, és a bosszúállás napja Mózes „veszedelmük napja”, amikor Laodicea lába megcsúszik, miközben megkapják a megfizetést és a bosszúállást. A nagy földrengés órája, a veszedelem napja, a kedves esztendő és az első hónap mind a vasárnaptörvénnyel esnek egybe. A „hónap” szó Jóelnél betoldott szó, de ez a betoldott szó helyes. A fordítók a „hónap” szót annak az igazságnak megfelelően tették hozzá, hogy a késői eső az első hónapban jött.

Örvendezzetek azért, Sion fiai, és vigadjatok az Úrban, a ti Istenetekben; mert megadta nektek az első esőt igaz mérték szerint, és bocsát rátok esőt, korai esőt és késői esőt az első hónapban. Jóel 2:23.

A „hónap” szó értelmezés, nem része az eredeti ihletett szövegnek. A héber egyszerűen azt mondja, hogy az esők „az elsőben” vagy „miként kezdetben” jönnek el — vagyis Isten a maga rendelt idejében állítja helyre az esőket, éppen úgy, mint a korábbi időkben. White testvérnő ismételten az 1840-től 1844-ig terjedő millerita mozgalmat hozza összefüggésbe a pünkösddel, hogy ezzel írja le az utolsó napok késői esőjét. A késői eső „miként kezdetben” jön, ami pünkösöd volt, s amelyet White testvérnő ismételten a vasárnapi törvénnyel hoz összefüggésbe.

„Az angyal, aki egyesül a harmadik angyal üzenetének hirdetésében, dicsőségével be fogja világítani az egész földet. Itt egy világszéles kiterjedésű és szokatlan erejű mű van megjövendőlvén. Az 1840–44-es adventmozgalom Isten hatalmának dicsőséges megnyilatkozása volt; az első angyal üzenete eljutott a világ minden misszióállomására, és némely országokban a legnagyobb vallási érdeklődés mutatkozott, amelynek bármely föld tanúja volt a tizenhatodik századi reformáció óta; de mindezt felül fogja múlni a harmadik angyal utolsó figyelmeztetése alatt végbemenő hatalmas mozgalom.”

„A munka hasonló lesz a pünkösöd napjához. Miként a „korai eső” adatott a Szentlélek kiáradásában az evangélium kezdetén, hogy előidézze a drága mag kikelését, úgy a „késői eső” annak zárásakor adatik majd az aratás beérésére. „Akkor megismerjük, ha törekszünk megismerni az Urat: az Ő kijövele bizonyos, mint a hajnal; és eljön hozzánk, mint az eső, mint késői és korai eső a földre.” Hóseás 6:3. „Örvendezzetek tehát, Sion fiai, és vigadjatok az Úrban, a ti Istenetekben; mert megadta nektek az őszi esőt igazság szerint, és esőt bocsát rátok, korai és késői esőt, mint azelőtt.” Jóel 2:23. „Az utolsó napokban, ezt mondja Isten, kitöltök az Én Lelkemből minden testre.” „És léssen, hogy mindaz, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.” Cselekedetek 2:17, 21.

„Az evangélium nagy műve nem kisebb megnyilvánulásával fog zárulni Isten hatalmának, mint amely nyitányát jellemezte. Azok a próféciák, amelyek az evangélium kezdetén a korai eső kitöltésekor teljesedtek be, annak befejezésekor ismét be fognak teljesedni a késői esőben. Ezek azok „felüdülésnek idei”, amelyekre Péter apostol előre tekintett, amikor ezt mondta: „Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy eljöjjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől; és elküldje Jézus Krisztust.” Cselekedetek 3:19, 20.” A nagy küzdelem, 611.

A pünkösöd az evangéliumi munka „megnyitása” vagy „kezdet” volt, a késői eső pedig a „befejezőkor” a „lezárás”. Az első az utolsót jelképezi. Az első hónap a Szentlélek kitöltését azonosítja a vasárnaptörvény idején.

„Egyikünk sem fogja valaha is megkapni Isten pecsétjét, amíg jellemünkön akár egyetlen folt vagy szeplő is van. Rajtunk áll, hogy helyrehozzuk jellemünk fogyatkozásait, hogy a lélek templomát minden szennytől megtisztítsuk. Akkor a késői eső ránk fog hullani, miként a korai eső hullott a tanítványokra pünkösöd napján. ...”

„Mit cselekszettek, testvérek, az előkészület nagy munkájában? Akik a világgal egyesülnek, azok világi formát öltenek, és a fenevad bélyegére készülnek. Akik bizalmatlanok önmagukkal szemben, akik megalázzák magukat Isten előtt, és lelküket az igazságnak való engedelmesség által megtisztítják, azok a mennyei formát veszik fel, és Isten pecsétjére készülnek homlokukon. Amikor a rendelet kiadatik, és a bélyeg lenyomata rányomatik, jellemük örökre tiszta és szeplőtelen marad.” Testimonies, 5. kötet, 214, 216.

Az első „hónap” a vasárnaptörvény, a nagy földrengés „órája” a vasárnaptörvény, a csapás, a megfizetés és a bosszúállás „napja” a vasárnaptörvény, és a kedves „esztendő” a vasárnaptörvény. Az első jaj prófécijának százötven éve a vasárnaptörvénynél ér véget, ahol a háromszázkilencven év és tizenöt nap kezdődik.

„Így szólt a hatodik angyalnak, akinél a trombita volt: Oldd el a négy angyalt, akik a nagy Eufrátesz folyónál meg vannak kötözve. És eloldoztatott a négy angyal, akik készen álltak az órára, a napra, a hónapra és az esztendőre, hogy megöljék az emberek harmadrészét.”
Jelenések 9:14, 15.

A „nagy folyóvíznél, az Eufrátesznél” megkötözött „négy angyal” a vasárnaptörvény órájában „elengedtetik”. Prófétikusan „elkészítették” az órára, napra, hónapra és esztendőre a második jaj idején, hogy megöljék az emberek harmadrészét. Az Egyesült Államok a bibliai prófécia hatodik királyságaként a vasárnaptörvénynél megöletik, és az Egyesült Államok annak a háromszoros szövetségnek egyharmada, amely a vasárnaptörvénynél állíttatik fel. A második jaj megismétlődik a harmadik jajban, miként a második angyal is megismétlődik a harmadik angyalban.

Az a négy szél 9/11-kor szabadult el, jelezve a száznegyvennégyezer megpecsételésének kezdetét, és közvetlenül ezután visszatartatott. Amikor az Ézsaiás hatvanegyben ábrázolt gyászolók vigaszt nyernek, a Vigasztaló teljes kiárasztásával vigasztaltatnak meg a vasárnapi törvény idején, amely egyúttal a nagy földrengés „órája” is. Akik a kedvező esztendőben gyászolnak, ugyanazok, akik Ezékiel kilencben gyászolnak, és akik megkapják Isten pecsétjét. Jézus szolgálatát Ézsaiás hatvanegy idézésével kezdte meg, és White testvérnő az Ő kijelentését a mi munkánkkal hozza összhangba.

„Krisztus akkor jelentette ki küldetését a világnak, amikor a názáreti zsinagógában Ézsaiás prófécijából olvasott: »Az Úrnak Lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliomot hirdessem; elküldött, hogy meggyógyítsam a megtört szívűeket, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek, és a vakok szemének megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat, hogy hirdessem az Úr kedves esztendejét.« Mily nagy munka állt előtte!—Hirdetni az Úr kedves esztendejét. Ez az időszak korszakról korszakra terjed, századról századra nyúlik, amíg a kegyelmi idő tart. Isten arra vár, hogy meghallja a kérést és a zörgetést; figyeli, vajon az emberiség közeledik-e hozzá, aki egyedül segíthet rajtunk. Vágyik megbocsátani bűneiket, hogy övéiként fogadja be őket. Minden megtört szívű lelket befogad, aki hozzá jön; mert erre a munkára kente fel Isten az ő egyszülött Fiát.”

„De miért nem fejezte be Krisztus az Ézsaiásnál feljegyzett kijelentést? Miért hagyta el ezt a tagmondatot: „és Istenünk bosszúállásának napját”? E mondat utóbbi része éppoly igazság volt, mint az első rész; és Krisztus hallgatásával, azáltal, hogy saját, választott prófétájának

adott szavaiból egy részt visszatartott, nem tagadta meg az igazságot. Ám ez az utolsó tagmondat volt az, amelynél hallgatói szívesen időztek, és amelyet hajlamosak voltak a gyakorlatban is alkalmazni, ítéletet mondva mindazok fölött, akik nem az ő vallási hitükhöz tartoztak. Ahelyett, hogy az igazság, az igazságosság és a megbocsátás szavait adták volna a népnek, azt tanították nekik, hogy Isten gyűlöli az egész pogány világot. Isten atyai jelleme eltorzítva lett, és emberi hagyományok alá temettetett. Signs of the Times, 1897. január 14.”

Isten népének küldetését ebben a korszakban azok az ihletett szavak vázolják fel, amelyek a Messiás munkáját írják le: „Az Úr Isten Lelke van énrajtam, mert felkent engem az Úr, hogy örömhírt vigyek a szelídeknek; elküldött, hogy meggyógyítsam a megtört szívűeket, hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és a börtön megnyílását a megkötözötteknek; hogy hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét és Istenünk bosszúállásának napját; hogy megvigasztaljak minden gyászolót, hogy kirendeljem Sion gyászolóinak, hogy hamu helyett ékességet adjak nekik, a gyász helyett az öröm olaját, a csüggedés lelke helyett a dicséret palástját; hogy igazság fáinak neveztessenek, az Úr plántálásának, hogy megdicsőíttessék.”

„És megépítik a régi romokat, helyreállítják a hajdani pusztulásokat, és megújítják az elpusztult városokat, sok nemzedék pusztaságait.” Lake Union Herald, 1908. november 11.

Mielőtt továbbhaladnánk a második jajnak a harmadik jajban való ismétlődése felé, emlékeztetnünk kell magunkat arra, hogy az üzenetet „szabályra szabályt, szabályra szabályt” rakva kell megérteni. Ez arra mutat rá, hogy az ihletett Igében minden „óra”, „nap”, „hónap” és „esztendő”, amely a vasárnaptörvény összefüggésébe illik, egyúttal az iszlámnak a vasárnaptörvényre lesújtó támadására való felkészítésre is alkalmazandó.

Példaként: az „óra” szó az Ószövetségnek csupán egyetlen könyvében fordul elő, mégpedig Dániel könyvében. Dániel könyvében az „óra” öt alkalommal szerepel.

És aki nem borul le és nem imádja azt, ugyanabban az órában az égő, tüzes kemence közepébe vettetik. ... Most tehát, ha készen álltok arra, hogy abban az időben, amikor meghalljátok a kürt, fuvola, citera, lant, hárfa és mindenféle zene hangját, leboruljatok és imádjátok a képet, amelyet készítettem, jó; de ha nem imádjátok, ugyanabban az órában az égő, tüzes kemence közepébe vettettek; és ki az az Isten, aki megszabadíthat titeket az én kezemből? Dániel 3:6, 15.

White testvér ismételten a Dániel 3-at, és ezért „ugyanazt az órát” a vasárnapi törvényre alkalmazza. Dániel 4. fejezetében Dániel „egy órán át” megdöbbenve áll, miközben küzd azzal, hogy megmagyarázza a Nebukadneccárra elkövetkező ítéletet.

Akkor Dániel, akinek Baltazár volt a neve, egy ideig megdöbben, és gondolatai nyugtalanították. A király megszólalt, és ezt mondta: Baltazár, ne nyugtalanítson téged sem az álom, sem annak magyarázata. Baltazár felelt, és ezt mondta: Uram, az álom szóljon azoknak, akik gyűlölnék téged, és annak magyarázata a te ellenségeidnek. Dániel 4:19.

Dániel „egy óráig” megdöbbenve áll, miközben igyekszik megérteni, miként tudassa Nabukodonozorral a reá váró ítéletet. Dániel az első angyal hírnökét jelképezi, aki hirdeti, hogy eljött az ítélet „órája”. Próféciáját Nabukodonozornak adja át, és egy évvel később a Babilonra

kimondott ítélet Nabukodonozorra száll.

Ugyanabban az órában beteljesedett ez Nabukodonozoron: kivetették az emberek közül, és füvet evett, mint az ökrök, teste pedig az ég harmatától ázott, mígnem haja megnőtt, mint a sasok tollazata, és körmei, mint a madarak karmai. Dániel 4:33.

Dániel az eljövendő vasárnapi törvényt jövendőli meg, és amikor az elérkezik, az Babilon feletti ítélet „órája”. Mindkét „óra” a vasárnapi törvényt azonosítja, amely a nagy földrengés órája. Nabukodonozor az alfa, Belszár pedig az ómega Babilon történetében, és Belszárt azon az éjszakán ölik meg, amilyen a kéz írása megjelent a falon.

Abban az órában emberi kéz ujjai jelentek meg, és írtak a királyi palota falának vakolatára, a gyertyatartóval szemben; és a király látta a kéznek azt a részét, amely írt. Dániel 5:5.

„Ugyanabban az órában”, amikor az írás megjelent a falon, azonosítja azt az időt, amikor a megírt vasárnapi törvény a vasárnapi törvény által lerombolja az egyház és az állam elválasztásának „falát”, és akkor Babilon véget ért, miként az Egyesült Államok is mint a bibliai prófécia hatodik királysága. Hatodik királyságként az Egyesült Államok az a hatalom, amely uralkodik a jelképes hetven évig Ézsaiás huszonharmadik fejezetében, amikor Tírusz paráznája feledésbe merül. Az a királyság vagy király, amelyre Ézsaiás utal, a hetven év napjai, és az a királyság, amely hetven évig uralkodott a bibliai próféciában, Babilon volt. Belszár Babilonjának bukása előképezi az Egyesült Államok bukását a vasárnapi törvénytől, ahol a falra írt kéz igazodik a Jelenések tizenharmadik fejezetében szereplő, sárkányként való beszédhez.

A Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetében Babilon feletti ítélet a vasárnaptörvénytől kezdődik, a negyedik versben, amikor a második hang kijelenti, hogy ítélete eljön egy órában, valamint egy napon is.

És hallék egy másik szózatot a mennyből, amely ezt mondta: Fussatok ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert az ő bűnei az égig hatottak, és Isten megemlékezett az ő hamisságairól. Fizessetek meg neki úgy, amint ő fizetett néktek; és kétszeresen adjatok neki cselekedetei szerint: abban a pohárban, amelyet megtöltött, kétszeresen töltsetek neki. Amilyen mértékben dicsőítette magát és dobzódott, olyan mértékben adjatok neki gyötrelmet és siralmat: mert ezt mondja az ő szívében: Királynéként ülök, és nem vagyok özvegy, és nem látok gyászt soha. Azért egy napon jönnek öreá az ő csapásai: halál, gyász és éhség; és tűzzel égettetik meg teljesen: mert erős az Úr Isten, aki megítéli őt. És a föld királyai, akik vele paráználkodtak és dobzódtak, siratják őt és jajgatnak miatta, amikor látják égésének füstjét, Távol állva az ő gyötrelmétől való félelem miatt, ezt mondván: Jaj, jaj, a nagy város, Babilon, az erős város! mert egy óra alatt jött el a te ítéleted. Jelenések 18:4–10.

Nyilvánvaló, hogy a Babilonra kimondott fokozatos ítélet a negyedik vers vasárnapi törvényénél kezdődik, amikor Isten másik nyája kihívatik Babilonból. János ítéletének idejét egyaránt „napként” és „óráként” azonosítja, megerősítve ezzel, hogy az időre vonatkozó jelképeket jelképesen kell érteni.

A pászkát az első hónapban kellett megtartani, és a pászka összhangban áll a kereszttel, amely viszont összhangban áll a vasárnaptörvénnyel.

És szóla az ÚR Mózesnek és Áronnak Egyiptom földjén, mondván: Ez a hónap legyen számotokra a hónapok kezdete; ez legyen számotokra az év első hónapja. Szóljatok Izráel egész gyülekezetéhez, mondván: E hónap tizedik napján vegyen magának minden férfi egy bárányt atyái háza szerint, egy bárányt házanként. Ha pedig a háznép kevés a bárányhoz, akkor ő és a szomszédja, aki legközelebb lakik házához, vegyék azt a lelkek száma szerint; kiki evése szerint számítsátok ki a bárányhoz való létszámot. A ti bárányotok ép, hím, egyesztendő legyen; a juhok közül vagy a kecskék közül vegyétek azt. És őrizzétek meg azt ugyanezen hónap tizennegyedik napjáig; és Izráel gyülekezetének egész sokasága ölje meg azt estennen. 2Mózes 12:1–6.

A páska a pünkösd időszak kezdete volt, ezért a pünkösd előképe, amely viszont a vasárnaptörvénnyel áll összhangban. A szent sátozt az első hónap első napján állították fel, s így a diadalmas egyház zászlóként való felemeltetését jelképezi a vasárnaptörvény idején. A második jaj „órája”, „napja”, „hónapja” és „éve” a vasárnaptörvényt azonosítja, és sorról sorra e mindegyik időmeghatározás a vasárnaptörvénnyel áll összhangban, amikor a szövegkörnyezet egybehangzik. A vasárnaptörvény idején kezdődik a pápai üldözés második időszaka; az első az az 1 260 év volt, amely annak az időszaknak a mártírjait eredményezte, akik az ötödik pecsét alatt ezzel a kérdéssel kiáltottak az Úrhoz: „meddig még”, míg a pápai hatalom ítélet alá kerül. A második pápai vérfürdőben Jézus tudtul adta népének, hogy nem kell aggódniuk amiatt, mit fognak mondani, amikor üldöztetést szenvednek.

Amikor pedig elhurcolnak és kiszolgáltatnak titeket, ne aggodalmaskodjatok előre afelől, mit szóljatok, és ne készüljete előre; hanem amit abban az órában adatik nektek, azt szóljátok: mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek. Márk 13:11.

Az első jajban az emberek százötven esztendeig gyötrelmet szenvedtek. Ezek az esztendők 1299. július 27-én kezdődtek, és 1449. július 27-én értek véget, amikor a négy angyal szabadon bocsátotta a négy szelet, amelyek készen álltak az órára, napra, hónapra és évre, hogy az emberek egyharmad részét megöljék. A gyötrelmek időszaka a fenevad képmásának felállításának időszakát jelképezi az Egyesült Államokban. Ez az időszak azt a tizenöt napot jelenti, amelyet a Lévitikus huszonharmadik fejezete ábrázol, a trombiták ünnepétől pünkösdig. A fenevad képmása kialakulásának időszaka 9/11-től a vasárnaptörvényig tart, de az éjjeli kiáltás üzenete hirdetésének időszaka a fenevad képmása kialakulásának egy fraktálja 9/11-től a vasárnaptörvényig.

A pecsételések kezdete és vége egyúttal a fenevad képmása kialakulásának alfája és ómegája is. Az egyik csoport jellemet formál Isten pecsétje számára; a másik a fenevad képmását formálja. Ez az időszak az Egyesült Államokban egybeesik ugyanazzal a világszintű időszakokkal, amely a vasárnaptörvénynél kezdődik. A „hónap” annak a gyötrelmeknek a jelképe, amely kikényszeríti a képmás felállítását; ezért a vasárnaptörvénynél levő hónap, amint azt a Jelenések kilencedik fejezetének tizenötödik verse ábrázolja, egyúttal az iszlám gyötrelmet is jelképezi a fenevad képmásának világszintű felállítása során.

Vannak más prófétai alkalmazásai is annak, miként a második jaj prófécijája, valamint annak órája, napja, hónapja és éve a vasárnap törvényt és az iszlám szabadjára bocsátását jelképezik, hogy lesújtson az Egyesült Államokra, de tovább kell haladnunk más pontokra.

Az elmúlt időszakban, az utóbbi mintegy hat hónap során azt hangsúlyoztam, hogy a három jaj iszlámja prófétai módon kapcsolódik a három angyalhoz. Jákób végidei jövődőlésétől kezdve, amelyben Júda az „a szőlőtő”, amely a „számárhoz” van kötve, egészen addig, hogy Krisztus eloldozta a szamarat diadalmas bevonulása előtt, valamint más párhuzamos vonalak szerint az első és a második jaj iszlámja azt a prófétai üzenetet jelenti, amely felhatalmazta az első és a második angyal üzenetét, a harmadik jaj iszlámja pedig a harmadik angyal prófétai üzenetét jelenti.

Nemrég hivatkozás történt egy A. T. Jones által írt könyv egyik fejezetére, amely ugyanazt a tényt állapítja meg, ám más megközelítésből. Jones a Jelenések könyvének nyelvtanát és szerkezetét használja fel annak bemutatására, hogy lehetetlen elkülöníteni az utolsó három jajtrombitát a három angyal üzenetétől. Hangsúlyozza, hogy az első angyal nem választható el a másodiktól, és hogy a harmadik sem választható el az előző kettőtől. Jones figyelme a három angyalra irányul, és miközben érvelését a három angyal elválaszthatatlan kapcsolatáról fejti ki, ugyanazon logika alapján azt is bizonyítja, hogy a Jelenések kilencedik fejezetének trombitái sem választhatók el a Jelenések tizennegyedik fejezetének három angyalától. Ezt a cikket Jones fejezetével zárjuk.

XI. FEJEZET. A HARMADIK ANGYAL ÜZENETE

„A mai napra vonatkozó ama fontos kérdésre: „Mit cselekedjünk?” a Hét Trombitára és a mai nagy nemzetek helyzetére alapozva bizonyossággal adható válasz; mert a választ Isten ígéje adja, éppen ezen az alapon.

Láttuk, hogy a Hét Trombitából az utolsó hárommal elválaszthatatlanul összekapcsolódik a Három Jaj. Magának a Hét Trombitának a kellős közepén — a Negyedik Trombitaszó befejezése után és az Ötödik Trombitaszó kezdete előtt — ez áll megírva: „És láték és hallék egy angyalt az ég közepén repülni, aki nagy szóval ezt mondta: Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a trombita többi szava miatt, ama három angyalé, akiknek még trombitálniuk kell.” Jelenések 8:13.

Hogy a három jaj elválaszthatatlanul összekapcsolódik a hét trombita közül az utolsó hárommal, egy-egy minden egyes trombitával, azt minden kétséget kizáróan bizonyítja az a tény, hogy amikor az Ötödik Angyal trombitálása véget ér, ez van megírva: „Az egyik jaj elmúlt; és ímé, ezután még két jaj következik.” Jelenések 9:12. És amikor a Hatodik trombita véget ér, ez van megírva: „A második jaj elmúlt; és ímé, a harmadik jaj hamar eljő. És megszólalt a hetedik angyal.” Jelenések 11:15.

„Most pedig elválaszthatatlan kapcsolatban ezzel az angyallal, aki a Három Jaj eljövételét hirdeti, amelyek elválaszthatatlanul kapcsolódnak a Hét Trombitából az utolsó háromhoz, áll a Jelenések 14. fejezetének »harmadik angyala«.”

Hogy ez minden kétségen felül bizonyosnak is látható legyen, kezdjük a Jelenések 14. harmadik angyalának üzenetével, és kövessük visszafelé annak közvetlen kapcsolatait egészen

a kezdetükig.

„A feljegyzésben „a harmadik angyalra” vonatkozó első szavak ezek: „És követte őket a harmadik angyal.” Jelenések 14:9. Ez azt mutatja, hogy egyesek már előttük jártak, akiket a Harmadik Angyal „követett”.”

„Vegyük tehát az előző verset: »És egy másik angyal követte.« Ez azt mutatja, hogy ezt is megelőzte egy angyal, ami, mivel ez azt követi, »másikká« teszi.”

„Most térj vissza a hatodik vershez: »És láttam egy másik angyalt.« Ez is tanúsítja, hogy egy angyal már előbb elment, ami miatt ez, amint az ég közepén repül, »másik«.”

Amikor tovább haladunk visszafelé a Jelenések könyvében, a Hetedik Kürt angyalán kívül nem találunk más angyalt egészen a tizedik fejezet első verséig; és ott ezt olvassuk: „És láttam egy másik erős angyalt.” Ez a kifejezés, miként korábban is, tanúsítja, hogy e előtt van egy angyal, aki miatt, amikor ez előlép, úgy említetik, mint „egy másik”.

Még tovább visszafelé haladva egyetlen angyalt sem találunk, kivéve a hatodik és az ötödik trombita angyalait, mígnem eljutunk a nyolcadik fejezet utolsó verséhez; és ott elérkezünk az eredetihez, mert ezt olvassuk: „És láttam, és hallottam egy angyalt” — nem „egy másik angyalt”, hanem elsődlegesen „egy angyalt”.

„Így tehát a Jelenések 8:13-tól kezdve az angyaloknak egy megszakítatlan sora következik, amelyet az „egy másik” szó kapcsol össze, egészen a Jelenések 14 harmadik angyaláig, az ő üzenetével együtt. Így:”

„Láttam és hallottam egy angyalt.” Jelenések 8:13.

„És láttam egy másik erős angyalt.” Jelenések 10:1.

„És láttam egy másik angyalt.” Jelenések 14:6.

„És egy másik angyal követte.” 8. vers.

„És követte őket a harmadik angyal.” 9. vers.

„Talán az alábbi egyszerű ábra segítséget nyújt annak a kapcsolatnak a világossá tételében, amely a Hét Trombitából az utolsó három Három Jaját hirdető angyal, valamint a Jelenések 14. fejezetének Harmadik Angyal üzenete között fennáll:”

„Az első trombita” Jelenések 8:7

„Második trombita” Jelenések 8:8

„A 3. trombita” Jelenések 8:10

„A 4. trombita” Jelenések 8:12 „egy angyal” — Jaj, jaj, jaj. Jelenések 8:13.

„Az 5. trombita Jelenések 9:1–11 / Az első jaj”

„A 6. trombita” Jelenések 9:13–11:13 Második jaj „Egy másik hatalmas angyal.” Jelenések 10:1

„A 7. trombita Jelenések 11:13–19 Harmadik jaj „Másik angyal. Jelenések 14:6”

„Egy másik követte.” Jelenések 14:6

„A harmadik angyal követte őket.” Jelenések 14:9.

„Mindezek jelentősége most még teljesebben megérthető annak megvizsgálása által, hogy valójában micsoda önmagában a Harmadik Angyal Üzenete: Első pillantásra a „harmadik angyal” kifejezés nyilvánvalóan egy három angyalból álló sorozat harmadikjára utal. Amint arra már utalás történt, ez a három angyalból álló sorozat, melyek mindegyike egy üzenetet hordoz, a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetében, a 6–12. versekben található. E három angyal üzenetei összefonódnak, és a harmadikban tetőznek, amely nem szűnik meg hangzani mindaddig, míg a föld aratása be nem érik, és el nem készül az Úr eljövetelére, hogy learassa azt.”

„A harmadik angyal üzenete maga, amint a harmadik angyal szavaiban hirdettetik, a következő: »És egy harmadik angyal is követte őket, nagy szóval mondván: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és felveszi annak bélyegét homlokára vagy kezére, az is inni fog az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett haragjának poharába; és gyötörtetni fog tűzzel és kénkövel a szent angyalok jelenlétében és a Bárány jelenlétében; és gyötrelmük füstje felszáll örökkön-örökké; és nincs nyugalomuk sem éjjel, sem nappal azoknak, akik imádják a fenevadat és annak képét, és bárki felveszi nevének bélyegét. Itt van a szentek békességes túrése: itt vannak, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét.«”

„Ez a Harmadik Angyal üzenete úgy, ahogyan önmagában áll, a másik kettőtől elkülönítve. Ám valójában nem tekinthető különállónak; és nem lehet úgy önmagában, elkülönült üzenetként a világnak odaállítani, mintha egyedül is egyetlen, különálló üzenet volna; mert a legelső szavak, amelyek róla szólnak, ezek: „A Harmadik Angyal követte AZOKAT.” Így tehát magának az üzenetnek legelső szavai által nem csupán az egyikre, hanem a kettőre utalás történik, amelyek azt megelőzték. És a „követte” szóval fordított görög kifejezés nem külön követést jelent, sem pusztán követést, hanem „együtt követést”, miként a katonák követik kapitányukat, vagy a szolgák urukat; ezért: „valakit követni valamely dologban; hagyni magát valaki által vezetett.” Ha dolgokról mondatik, azt jelenti, hogy eredményként követ; úgy követ, „mint valaminek a következménye, ami azelőtt történt.” Így tehát személyekre vonatkozóan a Harmadik Angyal együtt követi a két előtte járó; és üzenete mint dolog követi azt eredményként vagy következményként, ami előtte végbement.”

„A Másodikról is meg van írva: »És követte egy másik angyal.« Miként a Harmadik Angyal követi a Másodikat, úgy követi a Második Angyal is az Elsőt. Az Elsőről pedig ez van megírva: »És láttam egy másik angyalt repülni«, stb. Ez az első e három sorozatában. Ezt követi egy másik; és a Harmadik Angyal őket követi. Felemelkedésük rendjében egymásutániség van; de amikor mindhárman egymás után felemelkedtek, akkor már együtt haladnak tovább mint egy. Az Első hirdeti üzenetét; a Második követi és csatlakozik az Elsőhöz; a Harmadik őket követi, és hozzájuk csatlakozik; úgyszólván amikor mindhárman egyesülnek, és egyesített erejükben együtt haladnak tovább, hatalmas, háromszoros, hangos szózatú üzenetet alkotnak. Mindegyikre szükség van ahhoz, hogy a Harmadik Angyal Üzenete

teljes legyen; és a Harmadik Angyal Üzenete nem hirdethető igazán anélkül, hogy mindegyik hirdettetnék.”

„Mi tehát a hármaskör üzenet a maga egyes részeiben? — Íme, az első: „És láték egy másik angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangélium, hogy hirdesse a föld lakosainak, és minden nemzetnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek, ezt mondván nagy szóval: Féltétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget; mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait.”

„Itt van a második: »És egy másik angyal követte őt, ezt mondván: Elesett, elesett Babilon, ama nagy város, mert paráznsága haragjának borával minden nemzetet megitatott.«”

„És itt a Harmadik: »És követte őket a harmadik angyal, nagy szóval ezt mondván: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és felveszi annak bélyegét homlokára vagy kezére, az is inni fog Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett ki az ő felindulásának poharába; és gyötrődni fog tűzben és kénköben a szent angyalok jelenlétében és a Bárány jelenlétében; és gyötrelmük füstje felszáll örökkön-örökké; és sem éjjel, sem nappal nincs nyugalom azoknak, akik imádják a Fenevadat és annak Képét, és bárki felveszi az ő nevének bélyegét. Itt van a szentek békességes türése: itt vannak azok, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét.«”

Ezen üzenetek mindegyikének szövegezésére vetett egyetlen pillantás is feltárja azt a gondolatot, amely a görög „követte” szóban rejlik, s amely azt jelenti: „mint következmény utánajönni”. Az Első az örökkévaló evangéliumot hordozza, hogy minden teremtménynek hirdesse, felszólítva mindeneket, hogy féljék Istent, és adjanak dicsőséget neki, és imádják őt; mert eljött az ő ítéletének órája. Ezen üzenet elutasítása olyan állapotot idéz elő, amelyet, mint a visszautasítás következményét, a Második Angyal szavai írnak le, aki ezt követi. És az Első Üzenet elutasítása miatt; és ama elutasítás következményei miatt, amint azt a Második kijelenti; olyan állapot keletkezik, mint további következmény, amely megköveteli, hogy a Harmadik Angyal kövesse őket, nagy szóval hirdetve rettenetes figyelmeztetését ama szörnyű gonoszságok ellen, amelyek az Első Üzenet elutasításának kettős következményeként keletkeztek.

„És hogy a Harmadik Angyal hangja és munkája egybeolvad az Elsőével, az világosan kitűnik záró szavaiból: „Itt vannak azok, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét”; mert ez mindenkor az örökkévaló evangélium hirdetésének célja. Ez foglalja magában az Isten félelmét és a neki való dicsőségadást, valamint annak imáadását, „aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait”. Az Isten parancsolatainak megtartása és a Jézus hite az egyedüli dolog, amely képessé tesz bármely lelket arra, hogy megálljon az ő ítéletének órájában, amelyről az első angyal kijelenti, hogy „eljött”.”

„Közvetlenül a Harmadik Angyal záró szavai után ez következik: „hallék szózatot az égből, amely ezt mondja nékem: Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva” — ettől az időtől kezdve. Jelenések 14:13. És közvetlenül ezután ezek a szavak következnek: „És látám, és ímé vala egy fehér felhő, és a felhőn üle valaki, hasonló az ember Fiához, fején arany korona, kezében pedig éles sarló. És más angyal jöve ki a templomból,

nagy szóval kiáltván a felhőn ülőnek: Bocsásd rá sarlódat, és arass: mert eljött a számodra az aratás ideje; mert a föld aratnivalója megszáradt. És aki a felhőn üle, rábocsátá sarlóját a földre; és learattaték a föld.” Jelenések 14:14–16. És „az aratás pedig a világ vége.” Máté 13:39.

„Ismét: a Harmadik Angyal különösen minden embert óv a fenevad és annak képmása imadásától, bármik legyenek is ezek; és a Jelenések 19:11–21 alapján azt találjuk, hogy a fenevad és annak képmása „élve” vannak, amikor az Úr eljön az ég felhőiben, és „mindketten” megsemmisíttetnek az ő eljövetelének dicsősége által.

„E tények azt mutatják, hogy a Harmadik Angyal Üzenete hatalmas, háromszoros, nagy hangon szóló üzenet, amely eljut minden nemzethez, nemzetséghez, nyelvhez és néphez, közvetlenül az Úr második eljövetele előtt; és amely beérleli a föld aratását, és elkészít egy népet, amely készen áll az Úr számára, miként Keresztelő János üzenete előkészítette az utat az Úr első eljövetelére. Így tehát ez Isten utolsó, záró üzenete a világhoz.”

„És most, hogy ily módon megértettük, mi a Harmadik Angyal Üzenete önmagában, ezen üzenetnek a mai nagy nemzetekhez való viszonya jobban felismerhető A Harmadik Angyal Üzenetének Ideje megfontolása által.” A. T. Jones, The Great Nations of Today, 114.